

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/131/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2518010338
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Klčová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2518010338.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Klčovej a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Kataríny Batisovej v trestnej veci proti obžalovanému H. J. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a/ Trestného zákona, o sťažnosti obžalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Piešťany zo dňa 05.06.2019 sp. zn. 8T/50/2018, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 13.06.2019 takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku sa sťažnosť obžalovaného H. J., nar. XX.XX.XXXX, zamietla.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd I. stupňa podľa § 79 odsek 3 Trestného poriadku zamietol žiadosť obžalovaného H. J. o prepustenie z väzby na slobodu a zároveň podľa § 80 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku zamietol aj jeho žiadosť o nahradenie väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Súd I. stupňa svoje rozhodnutie odôvodnil právne predovšetkým ustanovením § 71 odsek 1 písm. a/, až písm. c/ Trestného poriadku a § 80 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku vecne zistením, že aj v súčasnom štádiu konania pretrvávajú dôvody väzby obvineného tak, ako boli ustálené už pri jeho vzatí do väzby. Poukázal na to, že o väzbe obžalovaného doposiaľ rozhodovali opakovane súdy oboch stupňov, na ktoré rozhodnutia poukázal s tým, že obžalovaný podal žiadosť o prepustenie z väzby na slobodu pri uplynutí 30-tich dní od predchádzajúceho rozhodovania o väzbe uznesením Okresného súdu Piešťany sp. zn. 8T/50/2018 zo dňa 01.04.2019 v spojitosti s uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 3Tos/98/2019 zo dňa 18.04.2019. Súd I. stupňa mal za to, že naďalej existuje dôvodná obava, že obžalovaný sa bude skrývať, nakoľko v čase zadržania nebýval u matky v byte na L. XXX, ale prebýval na rôznych miestach resp. v pivnici patriacej k bytu matky, pričom aj po skutku, z ktorého je obvinený, sa do miesta trvalého pobytu nevrátil, od bytu matky nemá kľúče, matka ho ešte pred spáchaním skutku z bytu vyhodila pre zlé správanie. Taktiež súd I. stupňa mal za to, že naďalej existuje dôvodná obava, že by obžalovaný mohol pokračovať v páchaní trestnej činnosti, keďže bol bez pravidelného príjmu, je nemajetný, príležitostne užíval marihuany a pervitín, čo vyplýva aj zo znaleckého posudku, ktorým bola u obvineného zistená polyformná závislosť od marihuany a metamfetamínu a v minulosti aj od heroínu. Obava z pokračovania v trestnej činnosti nie je daná len tým, že by sa obvinený musel dopúšťať identickej trestnej činnosti, ako za ktorú je stíhaný, ale vyplýva z celkového charakteru jeho predchádzajúcej trestnej a priestupkovej minulosti. Okolnosť, že sa mal obvinený dopustiť trestnej činnosti iného charakteru, za akú už bol v minulosti odsúdený, neznižuje obavu z pokračovania v páchaní trestnej činnosti, keďže k žalovanému skutku malo prísť potom, ako bol obžalovaný, krátko po odcudzení bicykla, konfrontovaný s poškodenými a jednalo sa o jeho reakciu na takto vzniknutú situáciu.

Ne nahradenie väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka súd I. stupňa bližšie neodôvodnil, poukázal len na to, že nerozhodoval o nahradení jeho väzby písomným sľubom, nakoľko od času

predchádzajúceho rozhodnutia súdu dňa 01.04.2019 obžalovaný nepredložil písomný sľub v takej forme ako to upravuje ustanovenie § 80 odsek 1 písm. b/ Trestného poriadku.

Proti tomuto uzneseniu zhlásil po jeho vyhlásení sťažnosť obžalovaný, ktorú následne odôvodnil jeho obhajca JUDr. Jakub Križan. Má za to, že pokiaľ o jeho žiadosti o prepustenie z väzby rozhodoval Okresný súd Piešťany jednalo sa o súd nepríslušný, nakoľko žiadosť podal po vyhlásení rozsudku a podaní odvolania a tak vecne, mieste a funkčne príslušným súdom na rozhodovanie o väzbe v aktuálnom štádiu trestného konania má byť Krajský súd v Trnave a to i s poukazom na § 185 odsek 4 Trestného poriadku, ktorý sa mal v danom prípade aplikovať analogicky.

Ďalej namietal správnosť postupu súdu I. stupňa, keď nerozhodol o ponúknutom písomnom sľube ako inštitúte nahradenia väzby podľa § 80 odsek 1 písm. b/ Trestného poriadku, napriek tomu, že v žiadosti o prepustenie z väzby ako aj pri výsluchu prostredníctvom obhajcu požadoval, aby súd o tomto sľube rozhodol. Nesúhlasí s odôvodnením napadnutého uznesenia vo vzťahu k písomnému sľubu, pretože písomný sľub v listinnom vyhotovení predložil pri jeho výsluchu v súvislosti s rozhodovaním o väzbe dňa 05.11.2018, pričom o tomto sľube pri každom ďalšom rozhodovaní o jeho väzbe súd rozhodoval s výnimkou napadnutého uznesenia. Poukázal pritom na konkrétne rozhodnutia ústavného súdu (R IV. ÚS 227/09, I. ÚS 14/2010), z ktorých vyplýva, že súd postupoval v rozpore s trestným poriadkom keď nerozhodol o ponúkanom písomnom sľube ako inštitúte nahradenia väzby, ktorý v minulosti riadne predložil v listinnej podobe.

Väzobný dôvod podľa § 71 odsek 1 písm. a/ Trestného poriadku podľa jeho názoru nie je daný, nakoľko má trvalý pobyt na adrese matky L. XXX v J., pričom jeho matka P. J. pri výsluchu dňa 05.11.2018 uviedla, že na tejto adrese býval s ňou a môže tam bývať aj v prípade prepustenia z väzby. Skutočnosť, že na uvedenej adrese býva, vyplýva aj z výpovede svedkyne V. R. a svedka V. L. zo dňa 2.10.2018, naviac poukázal na to, že ani v minulosti v iných trestných stíhaniach neexistovala obava, že by ušiel, alebo sa skrýval, vždy s políciou riadne spolupracoval.

Odmieťa argumentáciu súdu I. stupňa vo vzťahu k existencii väzobného dôvodu podľa § 71 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku, nikdy sa nedopustil trestnej činnosti z dôvodu, aby si tak zarobil na kúpu drog. V prípade prepustenia z väzby má prisľúbené zamestnanie v spoločnosti Sz-Cz, s.r.o. so sídlom na adrese Pastuchovská 3897, Gabčíkovo, čo dokladoval pri rozhodovaní o jeho väzbe už dňa 12.12.2018. S poukazom na bližšie neoznačené uznesenie Najvyššieho súdu SR má za to, že obava z pokračovania v trestnej činnosti sa musí vzťahovať na rovnaký trestný čin, pre ktorý je vedené trestné konanie resp. aspoň na čin rovnakej povahy. Jedná sa o nevyhnutnú podmienku, pričom v jeho prípade zo žiadnych konkrétnych skutočností nevyplýva dôvodná obava, že by sa mal opätovne dopustiť trestného činu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 Trestného zákona alebo akéhokoľvek iného trestného činu násilnej povahy. V minulosti nikdy nebol odsúdený za násilnú trestnú činnosť, čo potvrdzuje, že nie je osobou so sklonsmi k agresívnemu resp. násilnému správaniu.

Pokiaľ je súd toho názoru, že dôvody väzby trvajú, navrhol, aby bola táto väzba nahradená jeho písomným sľubom podľa § 80 odsek 1 písm. b/ Trestného poriadku, ktorý predložil Okresnému súdu Piešťany pri výsluchu o žiadosti o prepustenie z väzby dňa 05.11.2018, resp. dohľadom probačného a mediačného úradníka prípadne aj za uloženia primeraných obmedzení a povinností podľa uváženia súdu. Zároveň požiadal, aby bolo tak obvinenému ako aj obhajcovi umožnené zúčastniť sa na neverejnom zasadnutí, na ktorom sa bude o sťažnosti rozhodovať.

Okresný prokurátor sa vzdal sťažnosti.

Krajský súd, na základe riadne a včas podanej sťažnosti, na to oprávnenou osobou, podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku, preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým podal sťažovateľ sťažnosť, ako aj konanie týmto výrokom predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť obvineného nie je dôvodná.

Krajský súd o sťažnosti konal a rozhodol na neverejnom zasadnutí, keď napriek žiadosti obvineného resp. jeho obhajcu týmto účasť na neverejnom zasadnutí v zmysle § 302 odsek 2 Trestného poriadku neumožnil z dôvodu, že ich osobnú účasť nepovažoval za potrebnú, nakoľko, tak obvinený ako aj obhajca, boli prítomní na výsluchu, na ktorom okresný súd rozhodol napadnutým uznesením, v

písomných dôvodoch sťažnosti boli len zopakované obhajobné tvrdenia a argumenty vo vzťahu k existencii dôvodov väzby prezentované už v minulosti, naposledy v žiadosti o prepustenie z väzby ako aj pri vylúčení dňa 05.06.2019.

V procesnom postupe okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého uznesenia, nezistil sťažnostný súd žiadne pochybenia.

Krajský súd sa nestotožňuje s názorom obhajoby, že o žiadosti o prepustenie z väzby rozhodol nepríslušný súd, nakoľko táto žiadosť bola podaná na okresný súd v čase, keď síce už bolo vo veci rozhodnuté doposiaľ neprávoplatným rozsudkom, avšak ešte v čase pred predložením spisu odvolaciemu súdu na rozhodnutie o odvolaní obžalovaného proti rozsudku okresného súdu zo dňa 01.04.2019. Odvolacie konanie začalo až dorúčením odvolania a spisového materiálu krajskému súdu dňa 07.06.2019, do toho času bol príslušným na rozhodovanie o žiadosti o prepustenie z väzby okresný súd.

Sťažnostný súd neakceptoval ani sťažnostnú námietku vo vzťahu k absencii výroku, ktorým by sa rozhodlo o prijatí resp. neprijatí písomného sľubu obvineného ako náhrady za jeho väzbu, keď takéto sľuby, k aktuálnej žiadosti o prepustenie z väzby (ani sťažnosti proti napadnutému uzneseniu) pripojené nie je. Obvinený aj obhajca sa nedôvodne odvolávajú na údajný písomný sľub, ktorý dal obžalovaný pri rozhodovaní o väzbe dňa 05.11.2018, pretože od toho času sa o jeho väzbe opakovane rozhodovalo na základe jeho žiadostí o prepustenie z väzby.

V súčasnom štádiu konania je predmetom preskúmania len napadnuté uznesenie a konanie tomuto predchádzajúce t. j. konanie od podania poslednej žiadosti o prepustenie z väzby po vyhlásenie napadnutého uznesenia. V tomto štádiu konania sťažnostnému súdu neprislúcha oprávnenie preskúmať predchádzajúce (právoplatné) rozhodnutia súdov o väzbe obvineného v danej veci. Na to, aby bolo možné rozhodovať o prijatí resp. o neprijatí písomného sľubu obvineného ako náhrady za jeho väzbu, je potrebná existencia takéhoto sľubu. Pokiaľ sľub nie je urobený vo forme samostatného písomného podania postačuje, ak je urobený v písomnej sťažnosti proti uzneseniu o väzbe, kde sa však vyžaduje, aby, pokiaľ túto sťažnosť nenapísal sám obvinený, bola ním vlastnoručne podpísaná. Rovnako by bolo možné rozhodovať o sľube obvineného v prípade, pokiaľ by tento predniesol do zápisnice o úkone, na ktorom sa rozhodovalo o jeho žiadosti o prepustenie z väzby, ktorá podmienka v prejednávanej veci splnená nebola. Sťažnostnému súdu teda nie je jasné, aký sľub požaduje prijať obhajoba a čo má byť jeho obsahom, keď sama obhajoba poukazuje na to, že o sľube obžalovaného z 05.11.2018 už bolo v minulosti rozhodnuté.

Na základe obsahu spisového materiálu krajský súd dospel k záveru, že aj v súčasnom štádiu konania sú dôvody väzby v zmysle § 71 odsek 1 písm. a/, písm. c/ Trestného poriadku naďalej dané tak, ako to konštatoval v odôvodnení napadnutého uznesenia súd I. stupňa. Aj krajský súd zastáva názor, že naďalej pretrvávajú dôvodné podozrenie, že sa stal skutok, pre ktorý je obvinený trestne stíhaný, ako aj podozrenie, že sa tohto skutku dopustil, ktoré podozrenie je umocnené doposiaľ neprávoplatným odsudzujúcim rozsudkom v danej veci, pričom v sťažnostnom konaní nemožno preskúmať vecnú správnosť uvedeného rozsudku.

Vo vzťahu k existencii dôvodov väzby podľa § 71 odsek 1 písm. a/, písm. c/ Trestného poriadku obhajoba opakovane namieta len tie skutočnosti, ktorými sa už v minulosti zaoberali súdy oboch stupňov pri svojich rozhodnutiach o väzbe obžalovaného, na ktoré rozhodnutia poukázal súd I. stupňa aj v odôvodnení napadnutého uznesenia. Krajský súd preto nezistil ani v súčasnom štádiu konania žiadne také skutočnosti, ktorými by bola existencia týchto dôvodov väzby vyvrátená, preto poukazuje na odôvodnenie napadnutého uznesenia, ako aj na predchádzajúce rozhodnutia, s ktorými sa v celom rozsahu stotožňuje.

Napriek tomu, že obvinený je v prejednávanej veci stíhaný za prečin, dospel aj krajský súd k záveru, že dĺžka jeho doterajšej väzby nie je neprimeraná, a tiež s poukazom na osobu obvineného, spôsob jeho života, jeho trestnú minulosť a okolnosti skutku dospel k záveru, že účel väzby nemožno zabezpečiť ani menej invazívnymi prostriedkami - dohľadom probačného a mediačného úradníka, keď týmto alternatívnym inštitútom nemožno obvinenému zabrániť v konaní, ktoré zakladá dôvody väzby.

Súd I. stupňa pochybil, tým, že v odôvodnení napadnutého uznesenia absentuje odôvodnenie výroku, ktorým nenahradil väzbu obžalovaného dohľadom probačného a mediačného úradníka podľa § 80 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku, ktorý nedostatok však nemôže viesť k zrušeniu rozhodnutia podľa § 194 odsek 1 Trestného poriadku za situácie, že tento výrok je vecne správny, nakoľko podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku sa v sťažnostnom konaní preskúmava len správnosť výrokov a konanie im predchádzajúce.

Pretože krajský súd nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zrušenie resp. zmenu napadnutého uznesenia, sťažnosť obvineného ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.